

ברכות השחר

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם. שֶׁהַחֲזַרְתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה. רַבָּה אֲמוּנָתְךָ:

יתברך - שֶׁהַחֲזַרְתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה.

ואם בכל זאת הנך שב ומפקידה לעוד יום אחד בקרבי, כנראה שרבה אמונתך בי, הנך סומך עלי, נותן בי אמון מלא ויודע בוודאות מוחלטת כי הנני מסוגל למלא שליחותי ויעודי ולתקן באמצעותה עולם ומלואו במלכות שדי - שְׁרַבָּה אֲמוּנָתְךָ - בי.

רק הבנה מחודשת ומתחדשת זו נותנת טעם ומשמעות לחיי, בוראת אותי כל בוקר מחדש, מחדשת את מנדט חיי ומאפשרת לי לרדת ממיטתי אֶלֵי יום עשיה חדש בשרותך ובשורותיך.

קודמת הכרתו הקיומית של 'מודה אני' לכל גילוי מפורש של הבורא ותורתו, ואין תלויה היא במעשה ממשי מכל מין שהוא. לפיכך אין שם ה' בקרבה ואינה טעונה נטילת ידים לפני אמירתה. חֲסִדֵי ה' כִּי לֹא תִמְנֶנּוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אֲמוּנָתְךָ. חֲלָקֵי ה' אֶמְרָה נִפְשֵׁי עַל כֵּן אוֹחִיל לוֹ.

עם יקיצתי ובטרם אקום מעל משכבי הנני אוחז מיד בתכונת ההודאה, הכרת הטוב לכל אשר טוב גמלוני. הכרה הקודמת בזמנה ובחשיבותה להכרת ה'אני' - הווייתי ותודעתי העצמית, ואף מקיימתה. מיד אחרי היזבקות זו הנני מנסה לברר, לחשוף ולהגדיר מי הוא האני המיוחד שבקרבי שרק אחרי חשיפתו אוכל להתייבב ולעמוד לפניך לעשות רצונך ולבצע שליחותך - מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ.

מתוך העצום והמפעים של החזרת נשמתי המחודשת לגופי היציב והדומם מסיק אני כי מדתך הנה להיות מלך חי וקיים מחדש ומזרים תעצומות חיים מחד, ויציב קיים בלתי משתנה מאידך, ובשני פנים אלו הנך מבטא מלכותך בעולמך, הקיום אל מול החידוש, הידיעה אל מול הבחירה - מֶלֶךְ חַי וְקַיִם.

מופתע הנני כל בוקר מחדש מהעובדה כי שוב החלטת בחמלתך העצומה להשיב את נשמתי בקרבי. רק אני הוא היודע כמה סובלת נשמתי הגדולה והטהורה בכל עת ממעשי חטאי ופגמי מידותי, וכמה כמהה היא להישאר דבוקה וכלולה בשרשה, בך

דבֿה אִמוֹנֶדֶךְ • אֶתֶר סוֹסֵיא • אֶרְוֹן בֶּרֶךְ / מַחְזוֹר ח

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

וְצִוָּנוּ עַל - נזכור כי המעשה הקטן והמוגבל אותו הננו עומדים לבצע מיד, הנו רצונו הפשוט של הקב"ה. והנו מכוון וממוקד לתיקון חלק מסויים, מיוחד ומדויק של המציאות כהוראתו המצומצמת והממוקדת של כל צו וצווי - "צו לצו, קו לקו, זעיר פה וזעיר שם" - וְצִוָּנוּ עַל.

נְטִילַת יָדַיִם - נזכרים אנו בטרם ראשיתו של יום כי מְצַיִם הֵנּוּ עַל נְטִילַת - הרמתן של ידינו ופועלן. נשמתנו הוחזרה בקרבנו למען נרומם את עולם המעשה ונרתמהו למרכבת רצון אלוקינו. לא נסתפק במחשבות, רעיונות, הגיגים ותורות משובבות נפש, באנו לחדש בעולם את הקדושה המחוייבת להתבטא במעשים ממש, לקשור את עולם הרוח והרעיון בעולם המעשיות והמוחשיות לרוממו ולשלבו בהרמוניה הרחנית העולמית - **עַל נְטִילַת יָדַיִם**.

מטהרים הננו את מעשה ידינו מכל שאריות חַוִּית המוות אותה חווינו בשנתנו, ומצהירים כי שקר היא - לבל יושפעו מעשינו והחלטותנו מפחדו יראתו וחידלוננו - **עַל נְטִילַת יָדַיִם**.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' - עומק משמעותה של ברכה הנה זיהוי מיזה ממידותיו של הבורא לשם זבקות בה והורדתה אל קרקע המציאות לשם העצמתה והאדרתה בתוך העולם. בדיוק כמטרת הברכה ענף העץ בחזרה אל הקרקע למען יצירת עץ נוסף בצלמו וכדמותו - **בְּרוּךְ אַתָּה ה'.**

אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם - אלהים הנו הדיין, החותר, המפריד ופוסק, מקור כל כח בפני עצמו, בעוד המלך הנו בעל הראיה המערכתית, הכללית, ההרמונית. בבואנו לתקן עולם במלכותו מחוייבים הננו לאחוז בשני קצות החבל ולראות כל מצוה ממצוותיו ומיזה ממידותיו כיעד בפני עצמו מחד וכנדבך במבנה שלם ורב ממדי מאידך - **אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.**

אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו - לפני כל קיום מצוה ממצוותיו חייבים הננו לשוב ולהפנים כי מצוותיו מקדשות אותנו. מבדילות אותנו מן הטבע ומערכותיו, הופכות אותנו מנבראים לבוראים, וממתפתחים למפתחים, מעבדים לשותפים - **אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו.**

על נטילת ידיים • עזן הופמן / מחזור ז

בזמנה הסמוך לפעולה אודותיה נוסדה ואותה הינה מתארת ומרוממת, כדין הגמרא וכפסיקת הרמב"ם, אלא שלקוטן מעלתנו ועם - ארציותנו אין אנו חשים בהכרת הטוב האלוקית על כל שעל וצעד בחיינו ואין אנו פועלים מתוך הכרה מתמדת כי 'בכל דרכיך דעה'. לפיכך, לעת עתה, נאלצים אנו לרכז את ברכות השחר כולן לפרק זמן יחיד ומצומצם בו מנסים אנו להתעלות, על ידי קדושת בית הכנסת למעלה זו - כפסיקת הטור.

יודעים הננו כי ידים משמשניות הן מטבען ובאופן בלתי מודע מגיעות הן למקומות המכוסים והמטונפים. לכן מצהירים על הכפפתן לעולם הדעת אשר רק הוא אמור להפעיל את עולם המעשה וכוחותיו - על נטילת יָדַים.

מקווים הננו ליטול ולהרים את כל המעשים הנעשים ממילא ולמצוא בהם ובהתנהלותם את עקבותיו, התגליותיו וחשיפת רצונו של בורא העולם ומנהיגו - על נטילת יָדַים.

אמנם מן הדין היה שנברך את כל אחת מברכות השחר כל אחת

על נטילת ידיים • ניקונות פסח • ספי בר חי / מחזור ה

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחִכְמָה
וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים.
גָּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ
שָׂאם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם
אֵי אֶפְשֵׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ אֶפִּילוּ שְׁעָה אַחַת:
בְּרוּךְ אַתָּה ה' רוֹפֵא כָּל בְּשָׂר וּמְפַלֵּיא לַעֲשׂוֹת:

הן הן התשתית ההכרחית והבסיסית לקיום כולו. ההבנה כי זוקא החלל והנקב הם הם המאפשרים תנועה ופריצה, הולכה והבאה, התחדשות והעצמה. המקום הפנוי, ההתבטלות, הכרת החיסרון הם הם המאפשרים מילוי, זרימה, שינוי, התחדשות והתעלות. תלויים הם החיים לחלוטין בזרימת דם, מזון, הורמונים ומסרים חשמליים. ובהעדר תנועה, מיתה - וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים.

אמנות הפעלת כוחות הפתיחות וההסתגרות, ההקשחה והריכוך,

מבשרי אחזה אלוה. נקרא הנני לתור, לעיין ולחקור בנפלאות תפקודי גופי הפיזי. ממש מבשרי יכול הנני לחשוף ולהפנים את גדולתו יתברך, את הכרחיות חידוש, פיתוח ועילוי העולם על ידו בדווקא. את נפלאות התזון, העיצוב והתהליכים בהתפתחותם. את חכמתו האינסופית המשתקפת בעיצוב אדם בצלם כוחותיו ובדמות מידותיו - אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחִכְמָה.

להבין את נפלאות הפעולות הבלתי בחירות או מודעות המתרחשות תדיר בחללי גופי, וכנראה אף במציאות כולה, אשר

את האדם בחוכמה • שפך נחל אלכסנדר • הראל אברמוביץ / מחזור ח

ה' רופא כל בְּשָׂר וּמְפַלֵּיא לַעֲשׂוֹת. בתזמון מדויק ובמקצב יחודי עבורו. לכוּוץ, לאטום ולהקשיח כל שריר בחלקיק השניה הנועד לו לבדו, בהם תלוי קיום האדם ותפקודו הגופני. מה עזה כמיהתנו להצליח ולהפעיל את כוחות נפשנו ברמת דיוק ותזמון מופלאה שכזו. לעבור בכל תחום, מידה וארוע בין מצבי ההרפיה והאחיזה הנפשיים, בהתאם לצורך לזמן ולמקום, מתוך האזנה ותחושה, ולא מתוך כבלי הקיבעון והעצלות המחשבתית - **שָׂאֵם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקִים וְלַעֲמֹד לְפָנֶיךָ אֶפְּלוּ שְׂעָה אַחַת.**

חובה עלי לזכור בכל עת כי מצב תפקודו המופלא של הגוף עדין מצב חולי הוא, שכן מוטבע וחסר בחירה הנו, ואם כן דבר אין לו עם סיבת בריאתו וקיומו של עולם. לפיכך נזרקה בקרבו נשמה בחירות ממעל, אשר בבחירתה ועיצובה תְּעַדְנֵנו, תרוממו, ותפעילו ככלי לעשיית רצונו של מקום. שיתוף הפעולה ויחסי הגומלין המופלאים בין גופי החומרי המתוחכם, המחוטב והמתוכנת, לנשמתו הרוחנית, הפשוטה האחדותית והבחירות הוא הוא הגדול, המדהים והמפליא שבפלאי תבל - **בְּרוּךְ אַתָּה ה' רופא כל בְּשָׂר וּמְפַלֵּיא לַעֲשׂוֹת.**

האחיזה וההרפיה הינה סוד קיום הגוף והנפש. יכולתו הטבעית המופלאה והבלתי בחירתית של הגוף לפתוח כל נקב, צינור וחלל בתזמון מדויק ובמקצב יחודי עבורו. לכוּוץ, לאטום ולהקשיח כל שריר בחלקיק השניה הנועד לו לבדו, בהם תלוי קיום האדם ותפקודו הגופני. מה עזה כמיהתנו להצליח ולהפעיל את כוחות נפשנו ברמת דיוק ותזמון מופלאה שכזו. לעבור בכל תחום, מידה וארוע בין מצבי ההרפיה והאחיזה הנפשיים, בהתאם לצורך לזמן ולמקום, מתוך האזנה ותחושה, ולא מתוך כבלי הקיבעון והעצלות המחשבתית - **שָׂאֵם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקִים וְלַעֲמֹד לְפָנֶיךָ אֶפְּלוּ שְׂעָה אַחַת.**

חובה עלי לזכור בכל עת כי מצב תפקודו המופלא של הגוף עדין מצב חולי הוא, שכן מוטבע וחסר בחירה הנו, ואם כן דבר אין לו עם סיבת בריאתו וקיומו של עולם. לפיכך נזרקה בקרבו נשמה בחירות ממעל, אשר בבחירתה ועיצובה תעדנו, תרוממו, ותפעילו ככלי לעשיית רצונו של מקום. שיתוף הפעולה ויחסי הגומלין המופלאים בין גופי החומרי המתוחכם, המחוטב והמתוכנת, לנשמתו הרוחנית, הפשוטה האחדותית והבחירות הוא הוא הגדול, המדהים והמפליא שבפלאי תבל - **בְּרוּךְ אַתָּה**

אפילו שעה אחת • שעון השמש בשעה חסד • ספי בר חי / מחזור ה

אלהי.

נְשָׁמָה שֶׁנִּתְּתָ בִּי טְהוֹרָה הִיא.

אַתָּה בָּרָאתָה. אַתָּה יִצְרָתָה. אַתָּה נִפְחָתָה בִּי.
וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי. וְאַתָּה עֵתִיד לְטָלָה מִמֶּנִּי.
וְלִהְיוֹתָ בִּי לְעֵתִיד לְבוֹא.

כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ ה'
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי.

רְבוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת:
בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמְּחַזֵּר נְשָׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים:

אֱלֹהֵי - הקוצב, מחלק ומתאים חיים לכל בריותיו.

גרעינים הפנימי של כוחות הרוח אותם נטעת בקרבי אינו בר הכתמה ופגיעה על ידי בחירותי השגויות, דעותי המוטעות, ונפילותי היצריות, שכן חלק ממך ממש הוא. לפיכך תמיד יכול אני לשוב ולתקן דרכי, ולמשוך גופי ויצרי בעקבות נקודת הטהרה הקבועה בי - **נְשָׁמָה שְׁנִיתָת בִּי טְהוּרָה הִיא**.

את כוחות נפשי אתה הוא שבראת יש מאין - **אֱתָה בְרַאתָה**. אתה הוא שעיצבת את תכונותיה וכישרונותיה כיוצר על האוֹבְנִים - **אֱתָה יִצְרָתָה**. אתה הוא שהחלטת להעניקה ולהוציאה מקרבך החוצה - **אֱתָה נִפְחַתָה**. ואתה הוא שבחרת לנוטעה דווקא בקרב גופי שלי - **בִּי**.

כל עוד הנני חי יודע אני בוודאות כי רצונך מחייב את קיומי, שכן בהעדר כוחך ולחצך החיובי והמתמיד היו גופי ונשמתי נפרדים זה מזה כל אחד כפי טבעו - גופי לאדמה, לעולם החומר ממנו נברא. ונשמתי חזרה אליך ממך הופרדה ונפחה בעל כורחה - **וְאֱתָה מִשְׁמְרָה בְּקִרְבִּי**. קשר אהוב ומדהים זה בין גופי לנשמתי לא בקלות אֶוֹתֵר עליו ואלחם כנגד התרתו את הגדול והאבוד שבמאבקי חיי - **וְאֱתָה עֲתִיד לְטֹלָה מִמֶּנִּי**. אולם הנני יודע כי נטילתה זמנית תהיה, עד אשר יבִּשְׁם ויעודן העולם ותוכל הנשמה

לשכון בו באופן טבעי, שלא מתוך התנגדות, הכרח ואי התאמה - **וְאֱתָה עֲתִיד לְטֹלָה מִמֶּנִּי**. וְלִהְיוֹתָ בִּי לְעֲתִיד לְבֹא.

עתה לאחר שהכרתי בארעיותי ובמאמץ המתמיד אותו הנך משקיע למען קיומי הזמני, הנני מכיר כי כל עוד הנני קיים ונהנה ממעמד אל טבעי זה עלי לנצל הזדמנות נדירה זו להודאה מתמדת על היותי - **כָּל זְמַן שֶׁהִנְשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ**.

אל לי לחשוש מרגע נטילת נשמתי מקרבי, שכן חוליה בשרשרת ניצחית הנני, וכשם שקיצבת חיי המשיכה את קצבת חיי אבותי, כך קצבת חיי בני ימשיכו את קצבת חיי אני - **ה' אֱלֹהֵי וְאֵלֵהֶי אֲבוֹתַי**.

רְבוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת - גם בהיותם בעצימות חיים נמוכה המכונה בפיו מוות וראויה להיקרא 'שינת עפר'. שינה החלה על בני אדם, עמים, שפות, רעיונות ותנועות. אותן רק האדון והריבון מסוגל להחיות, להקיץ ולהציב מחדש על במת ההוויה וההשפעה העולמית, על פי רצונו, תוכניתו ויעוד עולמו - **"הַגּוֹאֵל מִשְׁחַת חַיִּיכִי הַמַּעֲטָרְכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים: הַמְּשִׁבֵּיעַ בְּטוֹב עֵדֶיךָ תַתְּחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרַיִכִי"** - **בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמְּחַזֵּר נְשָׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים:**

המחזיר נשמות לפגרים מתים • קבר מחיה השפה • נעם פרל

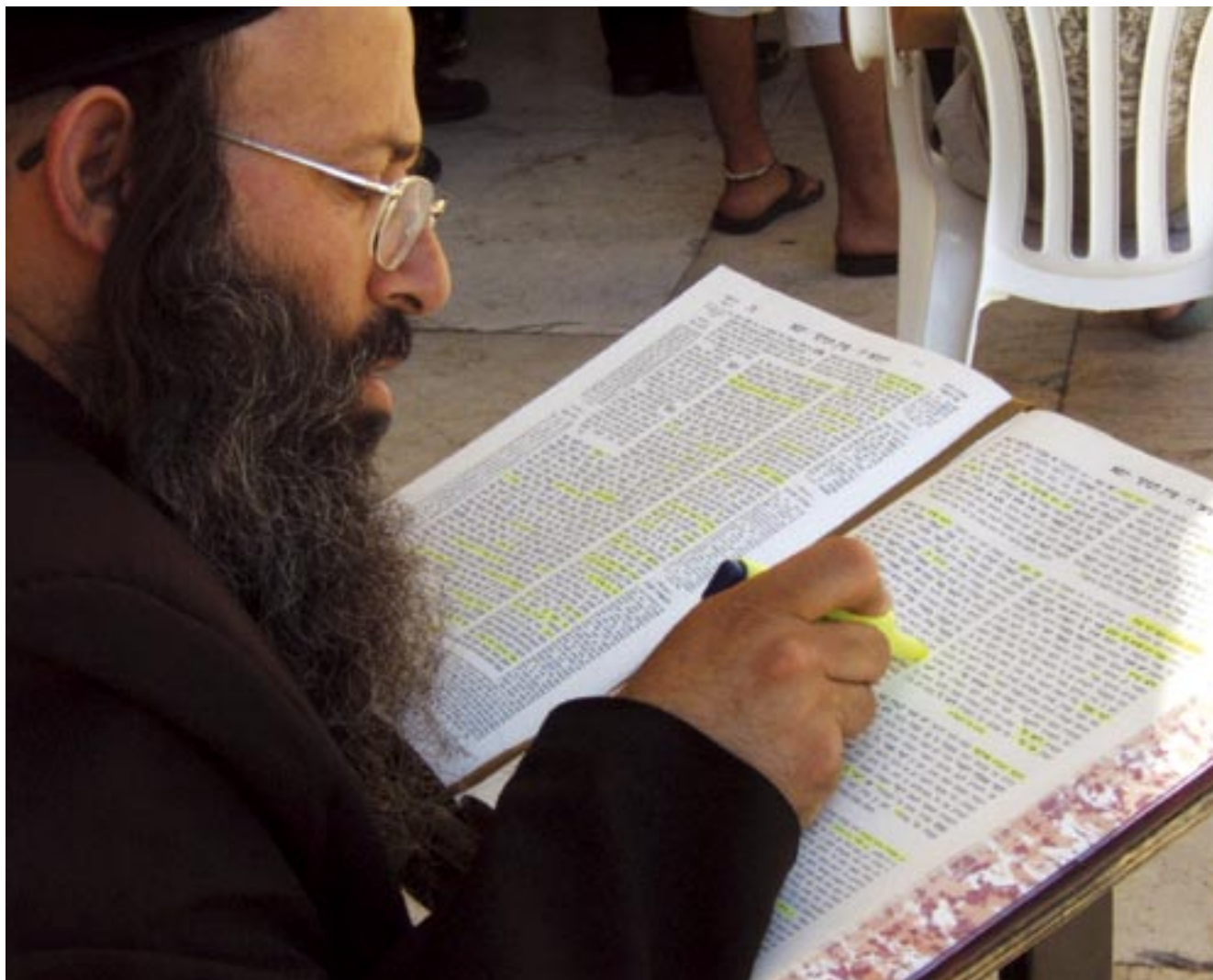
**בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְעֶסֶק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:
וְהָעֶרֶב נָא ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבַרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיֹּת
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.**

**וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ. (וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ) וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל. כִּלְנֹו יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה:
בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:**

מאי מברך?

אמר רב יהודה אמר שמואל: אשר קדשנו במצותיו וצונו לעסוק בדברי תורה.
ורבי יוחנן מסייס בה הכי: הערב נא ה' אלהינו... ברוך אתה ה' המלמד תורה לעמו ישראל.
ורב המנונא אמר: אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה ה' נותן התורה.
אמר רב המנונא: זו היא מעולה שבברכות. הלכך לימרינהו לכולהו

(תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יא, ע"ב)

לעסוק בדברי תורה • רחבת הכותל המערבי • אריאל רוזמן / מתור ד

ועד פסגת הלימוד וההשגה - לימוד מפי השכינה ממש - **המלמד תורה לעמו ישראל.**

ובמקביל הולכת וקונה שביתה בנפשי ההכרה כי כל עיסוקי, הנאותי, לימודי, וידיעותי בתורה, אינם אלא אחת מיני הופעותיה האינסופיות, המתגלות בכל דור, ולכל אדם בהתאם לעיינו מצבו ושרש נשמתו. רק מתוך הכרה זו מקבל לימודי את תוקפו ומקומו האמיתי כחלק יחודי וחסר תחליף במכלול אינסופי - **אשר קדשנו במצותיו וצונו ... בפינו ובפיית עמך בית ישראל... אנחנו וצאצאינו. (וצאצאי צאצאינו) וצאצאי עמך בית ישראל. כלנו ... ברוך אתה ה' המלמד תורה לעמו ישראל.**

שני תהליכים הכרתיים הולכים ומתעצבים בקרבי בעומדי להודות לפניך על תורת החיים אשר זיכיתני בה.

האחד ההולך ומעצב את יחסי לעיון בה וללימודה - החל בעיסוק לשם השתכשכות גרידא - **לעסוק בדברי תורה**, דרך העליה אל ההנאה השמחה והמתיקות הערבה אליהן אגיע בלימודי - **והערב נא ה' אלהינו את דברי תורתך בפינו**, משם אל הסיפוק שבידיעת ובהפנמת הערכים הרעיונות, הדינים וההלכות - **יודעי שמך**, אל פסגת הלימוד לשמה, לאחר מילוי כרסי בש"ס ופוסקים ועידון נשמתי בערבות ומתיקות העיסוק - **ולומדי תורתך לשמה**,

אנחנו וצאצאינו • אריאל רוזמן / מתורג

**בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים
וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ:
בְּרוּךְ אַתָּה ה'. נוֹתֵן הַתּוֹרָה:**

אשר יום יבוא ויכירו בך בכוחותיך, בתורתך ובאמיתות דרכיך -
"כֹּה אָמַר הָאֱלֹהִים ה' בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטִיָּהֶם רַקַּע הָאָרֶץ וְצִאֲצָאִיהָ נִתְּן
נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ וְרוּחַ לְהִלְכֵיהֶם בָּהֶּם: אֲנִי ה' קְרֵאתֶיךָ בְּצַדִּיק וְאַחֲזַק
בְּיָדְךָ וְאַצְרֶךְ וְאַתְּנֶנּוּ לְבְרִית עִם לְאוֹר גּוֹיִם". אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים - אינו מעל העמים, אלא מתוך העמים ולמענם - בְּרוּךְ
אַתָּה ה'. נוֹתֵן הַתּוֹרָה - בסופה של דרך ארוכה, לעולם כולו.

בכל פעם קודם העיסוק בתורה ובמצוותיה מזכיר הנני לעצמי כי
התורה אינה אלא ספרך הפרטי ותוכנית עולמך אשר הנך יוצר,
מחדש, מהווה ומנהיג. במתנה נתנה היא לנו, למען נלמד את
מידותיך ונכיר את הדרך לְדַבְּקָה בך, ולתקן עולם במלכותך. מכח
בחירתנו - וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. אלא שאין התורה נכסנו הפרטי
שומרים הננו עליה ודולים אוצרות ממעמקיה למען האנושות
כולה, עולם ומלואו, עמים, שבטים ותרבויות, ברואים ויצורים

הערה נא • אראל רוזמן / סטודיו